

Сині трави

Володимир Сосюра

Сині трави, даль кармінна.
Ріки в тумані.
В сьйві мрійному долини
І огні, огні.

Там мій дім і та шипшина,
що колись я рвав.
Кароока та дівчина,
що любив — не взяв.

Там над гаєм, там на краєм
неба вдалині
рідних птиць веселі зграї
і зірниць огні.

Там за гаєм, за рікою
голубе вікно.
Там стояли під вербою
ми колись давно.

Плачуть струни на гітарі
срібні, голосні.
Я зміняв на сині — карі,
я забув ті дні.

Тільки сниться даль кармінна
в синім шумі трав,
кароока та дівчина,
що любив — не взяв.